

Milan
Vincetič

UMIVANJE Kajti: zatečeni smo pod očmi
NOG noč je predla na hrbtu
mi pa že zdavnaj bosí

do kolen v kamnu
ki se ga ne da vreči

ZADNJA
VEČERJA

Nihče ni odmaknil stola
niti vrana prislutila

ko smo sneli klobuke
odpeli ovratnike
in se potipali

le v skodeli ostalo
ne malo, ne malo

Marjanu

BRŠLJANBAJTA

Mož in žena
dolgovezita

o bršljanu
 Speča sta, butari
 (A čeznju brbot
 voda ki vidi)

Pa se mož
 speča s smrtjo

Nikoli me nisi ljubil takó
 potoži žena

položi me, kopíci

SMRT In vendar: ta jantaržena
 PLESALKE z glasnimi lasmi
 še káni

Obstopili smo jo
 zajeti nad pohlevno zimo
 Zardeli
 In z žebljí

REKVIEM Vseeno: škarje na nebu
 ZA DRSALKO a trpka odjuga
 in mi hlačavi
 z mastnimi žepi

do onemoglosti v ledu
 s čebelo

ŽALOSTNICA Pred silno vodo smo,
 površni
 pred zemljo ki na sestro sliši
 pod vzbuhlo kožo smo,
 nestrpni

zaripli od prehudega;
 napótni